Pořad bohoslužeb

Na základě upřesnění vlády (ze dne 15.5.) pro další fázi uvolňování pravidel, jsou od 25. 5. povoleny vnitřní a venkovní akce až do 300 osob, což se týká i bohoslužeb. Ty je možné slavit za dodržení stávajících pravidel.

1. června – 7.června 2020, LITURGICKÉ MEZIDOBÍ, žaltář I.týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 1.6.	Památka Panny Marie, Matky církve *Mezinárodní den dětí*	**St. Jičín**	**17:00**	za dar zdraví pro strýce Petra a celou rodinu
Úterý 2.6.	Sv. Marcelina a Petra, mučedníků	**St. Jičín**	**17:00**	za rodinu Pavlíkovu, Volkovu, Souškovu a Boží ochranu pro živé rodiny
Středa 3.6.	Památka sv. Karla Lwangy a druhů, mučedníků	**St. Jičín**	**17:00**	na úmysl o.biskupů *+ po mši sv. modlitební společenství*
Čtvrtek 4.6.	**Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze**	**Petřkovice**	**16:00**	mše svatá
		St. Jičín	**17:00**	za kněze
Pátek 5.6.	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka **1.pátek v měsíci**	**St. Jičín**	**9:00**	mše svatá v pečovatelském domě
			15:30 **17:00**	*svátost smíření* **dětská mše svatá** za † Jana a Anastazii Krutílkovy, 2 † rodiče, † rodinu Vahalíkovu a duše v očistci, pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro živé rodiny
Sobota 6.6.	Sv. Norberta, biskupa Sobotní památka Panny Marie **1.sobota v měsíci**	**St. Jičín**	**8:00**	za † Mgr. Věru Dokládalovou *+ po mši sv. litanie k Panně Marii Fatimské a modlitba sv. růžence se zasvěcením jednotlivých stavů*
Neděle 7.6.	**SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE** *sbírka na kostel*	**St. Jičín**	**8:00**	za farníky *+ po mši sv. otevřena farní knihovna*
		St. Lhota	**10:45**	mše svatá */o.Petr/*

Webové stránky farnosti Starý Jičín: http://farnostsj.cz

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN
Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

Slavnost Seslání Ducha svatého

31.5.2020 **27./**ročník XI.

Přijď, Duchu svatý, naplň srdce svých věrných a zapal v nich oheň své lásky.

Kdo je Duch svatý?

Mnozí lidé se domnívají, že Duch je pouhé působení – nehmatatelné, přítomné kolem nás, možná působící hezké pocity, ale nějakým způsobem jen zdánlivé. V minulosti jsme ho v angličtině nazývali Holy Ghost, což podporuje představu, že není skutečně osobou, ale spíše přízrakem; navíc jsme v souvislosti s Holy Ghost často používali zájmeno „to". Proto jsme si jen stěží dokázali Ducha svatého představit jako osobu.

Postava Otce je nám jasnější – malíři ho zobrazují v lidské podobě a obecně míváme s otci nějakou zkušenost. Proto je pro nás jednoduché o Otci uvažovat jako o osobě. Ježíš, Bůh Syn, je také osobou: v evangeliích o něm čteme, jak žil mezi obyčejnými lidmi a většinou dělal běžné věci jako my. Jsme obklopeni jeho obrazy – v každém katolickém kostele vidíme Ježíše na kříži. Pro většinu z nás tak není těžké přijmout, že Bůh Otec a Syn jsou osoby. Ale Duch? Je obtížné vidět ho jako osobu právě proto, že si ho těžko můžeme představit v lidské podobě.

Symboly Ducha

V Bibli je Duch svatý popisován jako vítr, oheň, oblak, voda, olej, dech, světlo. Při Ježíšově křtu na něj sestoupil v podobě holubice, což bývá často znázorňováno i v náboženském umění: *„Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe, Duch svatý sestoupil na něj v tělesné podobě jako holubice"* (Lk 3,21–22). I kdyby nám žádný z výše uvedených biblických symbolů nepomohl vnímat Ducha jako osobu, je důležité podívat se alespoň stručně na to, co nám každý z atributů o Duchu svatém zjevuje.

➢ Holubice

Holubice, symbol pokoje a lásky, je něžná a může letět kamkoli chce – to je dobrý obraz Ducha svatého. Po potopě posílá Noe nad vody holubici, *„aby viděl, zda voda z povrchu země opadla"* (Gn 8,8). Může nám to připomenout počátek příběhu o stvoření v Gn 1,2: *„…a Boží duch se vznášel nad vodami."*

➢ Vítr

Vítr může být silný a ničivý, anebo jemný, tichý, příjemný, osvěžující – téměř nepozorovatelný. To nám ukazuje, že Duch k nám přichází mnoha různými způsoby, třeba jako mocný vichr nebo jemný vánek:

„Vítr vane, kam chce; slyšíš, jak hučí, ale nevíš, odkud přichází a kam jde. Tak je to s každým, kdo se narodil z Ducha" (Jan 3,8).

➢ Oheň

Oheň představuje žár, energii a sílu, anebo očišťování a ničení. Oheň Ducha nás očistí a naplní silou. Tak, jak to řekl Jan Křtitel o Kristu: *„Já vás sice křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm“* (Mt 3,11).

Oheň je znamením Boží přítomnosti – vzpomeňte si na Mojžíše u hořícího keře, na ohnivý sloup, Eliáše na hoře Karmel a na oheň z nebe. Autor listu Židům nám připomíná: *„Náš Bůh je oheň stravující“* (Žid 12,29).

➢ Oblak

Oblaka jsou tajemná a stále v pohybu – mohou obzor zakrýt a znenadání zase ukázat. Mohou být jasná a průsvitná, ale mohou také zastiňovat a clonit. Jak to vysvětluje Katechismus katolické církve v článku 697: „Oblak – někdy temný, jindy zářivý – zjevuje živého Boha a Spasitele, zahaluje přesažnost jeho slávy.“ To platilo o Mojžíšovi na hoře Sinaj (Ex 24,15–18), u stanu setkávání (Ex 33,9–10), během putování pouští (Ex 40,36–38) i při posvěcení chrámu (1 Král 8,10–12). Duch sestoupil na Marii a moc Nejvyššího ji zastínila (Lk 1,35), při proměnění zahalil oblak Ježíše a učedníky (Lk 9,34–35), při jeho nanebevstoupení (Sk 1,9) zahaluje oblak Ježíše do té doby, kdy opět přijde v oblaku s velikou mocí a slávou (Lk 21,27).

➢ Voda

Voda osvěžuje, očišťuje a oživuje – místo bez vody nazýváme poušť. Voda je nezbytná pro veškerý život a Duch je vodou pro náš život duchovní: „*‘Kdo žízní, ať přijde ke mně a pije, ten, kdo ve mě věří. Jak říká Písmo, potečou proudy vod z jeho nitra. ’To řekl o Duchu, jehož měli dostat ti, kdo v něho uvěřili*“ (Jan 7,37–39).

➢ Olej

Olej slouží k vaření, ke svícení i k ošetření unaveného těla. V Písmu je olej používán k pomazání, k zasvěcení pro službu Bohu (to nám připomíná svátosti), k uzdravení a jako pečeť. Když Samuel přichází do Jesseova domu pomazat Davida na budoucího krále Izraele, říká Bůh: „*Nuže, pomaž ho! To je on*“ (1 Sam 16,12). Sám Ježíš prohlašuje: „*Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal…*“ (Lk 4,18). A Pavel nám připomíná, že „*se nám dostalo potvrzení od slíbeného Ducha svatého… a Duch je zárukou, že nám jednou připadne dědictví*“ (Ef 1,13–14).

➢ Dech

Dýcháme-li, žijeme – dech je nezbytný pro náš přirozený život: „*Tehdy Hospodin Bůh… vdechl do jeho chřípí dech života; tak se stal člověk živou bytostí*“ (Gn 2,7). Právě tak je Duch svatý nezbytný pro náš život duchovní: „… (Ježíš) *na ně dechl a řekl jim: ‘Přijměte Ducha svatého!’*“ (Jan 20,22)

➢ Světlo

Abychom viděli přirozeně i duchovně, potřebujeme světlo. Bůh sám sebe popisuje jako světlo: „*… a tma v něm vůbec není*“ (1 Jan 1,5). *Bůh nás povolal „… ze tmy ke svému podivuhodnému světlu*“ (1 Petr 2,9) a žalmista říká: „*Hospodin je mé světlo…*“ (Žl 27,1). Víme, že toto světlo k nám přichází skrze přítomnost Božího Ducha v nás, a proto nás Ježíš povzbuzuje: „*Ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích*“ (Mt 5,16). Duch svatý vlévá Boží světlo do našich srdcí a myslí.

Každý z těchto symbolů nám sděluje něco podstatného o Duchu svatém a ukazuje nám způsoby, jakými chce působit v našich životech.

Osoba Ducha svatého

Pro nás je však velmi důležité vědět, že Duch svatý je božská osoba, stejně jako jsou božskými osobami Ježíš a Otec, a je proto hoden naší lásky, chvály a uctívání; je někým, komu můžeme věřit a složit v něj svou důvěru. Mylná je představa, že by Duch byl jen jakýmsi vzdáleným zdrojem síly, který my, slabí lidé, musíme připojit a zapnout.

On je totiž osobou s nekonečnou moudrostí, svatostí a něžností. On je tím, koho máme pozvat, aby byl aktivně činný v našich životech, aby působil v nás a skrze nás. Řecké slovo *paraklétos*, jak je často Duch nazýván, znamená „**ten, kdo je nám po boku, aby nám pomáhal**“. Ti, kteří ho poznali jako osobu, mohou svědčit o požehnání, jež Duch při svém příchodu přinesl do jejich života. Nepřišel jako nějaký hřejivý pocit, ale jako **všudypřítomný, milující přítel a pomocník, rádce a obhájce**, podle Ježíšova zaslíbení: *„A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy“* (Jan 14,16).

Svatý Pavel nám k tomu píše v 1 Kor 3,16: „***Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás bydlí Boží Duch?***“

Tento vztah k Duchu svatému vyjadřuje církev v Katechismu, v článku 221: „Když pak v plnosti časů posílá svého jednorozeného Syna a Ducha lásky, zjevuje Bůh své nejhlubší tajemství; věčné sdílení lásky je on sám: Otec, Syn a Duch svatý, a určil nás k tomu, abychom se na něm podíleli.“

Pokaždé, když recitujeme Vyznání víry, připomínáme si, že Duch „z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován“. Víme také, že Ducha svatého nepřijímáme pouze při křtu a biřmování, ale že je rozléván neustále, že vychází od Boha, který nám ho stále dává, aby nás uschopnil pro křesťanský život:

*„Bůh nás přece nepovolal k nečistotě, ale **k posvěcení**! Proto, když tím (příkazem) někdo pohrdá, nepohrdá člověkem, ale Bohem, který vám dává svého svatého Ducha*“ (1 Sol 4,8). Když začneme vnímat Ducha svatého jako osobu toužící po vztahu s námi, budeme schopni změnit i svůj přístup k němu, a tak může začít proces proměny našeho života.

/www.pastorace.cz, zpracováno podle knihy
Charles Whitehead – V síle Ducha, vydalo Karmelitánské nakladatelství/

Různá oznámení

Termíny dětských mší svatých – 5. června, 19. června a 26. června.
Po skončení dětské mše sv. 26.6. bude na farní zahradě tradiční posezení u táboráku. Všichni jsou srdečně zváni ☺

První svaté přijímání je přesunuto z neděle 7.6. na neděli 28.června, kdy bude v naší farnosti Pouť k Boží prozřetelnosti.

Charita Česká republika

Děkujeme všem štědrým dárcům za Postní almužnu. Výtěžek postních kasiček 5 544,- Kč bude prostřednictvím Charity ČR odeslán do Indie na podporu vzdělání adoptivního chlapce naší farnosti (více informací na vývěsce v předsíni kostela).